

[Gerda Møller.]

folketingssamling lykkedes at samle de 5 partier, fremskridtspartiet, venstre, kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne og os selv, om en fælles holdning, når det drejer sig om at værne gymnasiets faglige niveau, og at denne fælles holdning har givet sig udslag i det foreliggende lovforslag, som stiller ganske bestemte betingelser for optagelse i 1. gymnasieklasse.

Vi ved jo bl. a. fra erfaringerne fra den frie adgang til realafdelingen sammenholdt med den høje dumpeprocent i gymnasiet, at det ikke er muligt for alle elever, der ønsker det, at gennemføre gymnasiet med de nuværende fag og krav, og det er bl. a. det, der er baggrunden for vort ændringsforslag i sidste og forrige samling til ministerens forslag og for vort eget forslag her, fordi ministeren ikke har fremsat noget forslag selv.

Når en adgangsprøve ikke mere lægges til grund, må gymnasiet indrette sig på, at elevernes forudsætninger er mere forskellige end hidtil, og en sådan spredning vil give mange problemer. Nu har vi hørt et par ordførere, der har været inde på faren for sænkningen af det faglige niveau i folkeskolen, og problemerne bliver jo i hvert fald ikke mindre.

Jeg noterede mig da også fra de bilag, vi har haft i forbindelse med tidligere behandlinger, at selv Gymnasieskolernes Lærerforening, der går ind for det forslag, ministeren fremsatte i sin tid, peger på, at der er problemer. De gør opmærksom på, at hvis der skal være fri adgang, bliver det nødvendigt at etablere en ordning med støtteundervisning for de elever, som mangler de nødvendige forudsætninger. De peger på, at det bliver nødvendigt at nedsætte klassestørrelsen og at differentiere undervisningen, og de mener også, at der bør sættes ind med andre foranstaltninger. De giver os altså medhold i, at man ikke uden videre kan indføre den fri adgang.

Forslagsstillerne repræsenterer, så vidt jeg kan tælle, 80 mandater, og da ministeren jo i et interview i Jyllands-Posten den 6. marts 1977 har udtalt, at hun så sandelig ikke håber, at det bliver nødvendigt at bruge et så spinkelt flertal som 90 mandater – det er det flertal, som socialdemokratiet, det radikale venstre, SF, DKP og VS kunne danne – håber jeg da, at vi hos ministeren, også med baggrund i den adgangsbe- grænsning for de længerevarende videregå-

ende uddannelser, som jo skal sættes i sving fra det næste undervisningsår, vil finde forståelse for vort forslag, som er fremsat ud fra ønsket om ikke at sænke det faglige niveau til skade for den ungdom, som ønsker at gå ind i en videregående uddannelse.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Gerda Møller glædede sig over den fælles holdning, der havde vist sig hos de partier, der havde fremsat forslaget, og jeg skal så fredssommeligt nøjes med at glæde mig over, at de ikke repræsenterer et flertal, hvorfor det er muligt at nå frem til en anden løsning end den, der her er skitseret.

Jeg vil gerne takke hr. Alfred Hansen for de positive bemærkninger om gymnasieloven i det hele taget og om mulighederne for at finde frem til et forlig. Det var første gang, vi her i folketingssalen hørte, hvordan retsforbundet var placeret i denne sag.

Til hr. Bertel Haarder blot den enkelte bemærkning, supplerende i forhold til, hvad jeg svarede hr. Alfred Hansen ved spørgsmålet her i dag, at som bekendt fastslog vi i folkeskoleforliget, at prøverne skulle afspejle den daglige undervisningssituation. Det er muligt, vi har forskellige fortolkninger af, hvad det vil sige, men for mig har der ikke været nogen som helst tvivl om, at netop det at indføre en retskrivningsordbog, hvad alle selvfølgelig vil have til rådighed i undervisningen i øvrigt, ville stå helt mål med det, der var formuleret i bekendtgørelsen. Men det er jo i øvrigt overhovedet ikke det, vi diskuterer her, så derfor skal jeg ikke fortsætte den diskussion. Den må vel finde sted et andet sted.

Hr. Freddy Madsen stillede mig et direkte spørgsmål, som han gerne ville have et direkte svar på, nemlig hvorfor ministeren ikke har fremsat sit lovforslag. Det hænger sammen med, at jeg faktisk godt kan regne, og det vil sige, at jeg godt på forhånd kan se, at der ikke vil være flertal for det forslag her i folketinget. Jeg synes ikke, tiden er til yderligere demonstrationer på dette område, og derfor mener jeg, det har været nødvendigt at forsøge at finde en løsning, som kunne samle et flertal her i folketinget. Jeg har ikke opgivet håbet om, at en sådan løsning kan findes, og jeg håber snarest at kunne fremsætte et lovforslag, som lægger op til en sådan bredere løsning.